

Ábyrgdarblaðstjórn: Jan Müller
Fyrirakssjórn: Krtisjan Dahl
Ljósmyndari: Kaimar Lindenskov

Blaðfólk: Randi Jacobsen - Dagny
Jonsen - Tórtinn Smith -
Hilmar Jan Hansen -
Justinus Eldesgaard

Útgevandi: P/Í Sosialurín
Úppseting: P/Í Sosialurín
Prent: P/Í Pressan 1981

Bústaður: Argjavegi 26
Argjum
Telefon: 11820

Postadr.: Postsmoga 76
110 Tórshavn
Telefax: 14720

Páskirnar

SJÁLVT um alt antin so ella so byggir á tað farna, so er hjá teimum vanda- ella trong- stoddu einki so gott sum at sleppa at royna eina nýggja byrjan.

EINA slíka fekk mannaættin øll við páskunum. Alt farið varð strikað og øllum teimum, sum bert vildu og vágðu at húsast og liva eftir nábarrinnar lyftum, varð við Langa friggjagði og páskunum tryggjað, ikki bert ein ævinleiki so nógv glæsiligari enn nakað, røkkast kundi á fold, men eisini eitt skilgott foldarlív sum menniskja.

HVUSSU hetta seinna eydnast er tó fult og heilt treytað av, hvat vit hvør í sínum lagi leggja í eitt skilgott foldarlív. Uppskriftina hava vit frá Honum, sum lyftini gav og við teirri siðalagsligu uppaling, allir føroyingar hava fingið – antin teir vildu tað ella ikki – skuldi eingin umbering verð fyrri at sagt, at vit ikki kenna hana.

TRUPULLEIKIN man heldur vera, at so mong so mong halda seg hava ein størri rætt enn onnur til hetta «skilgøða foldarlív» – alt ov tíðum mistikið fyrri verðsliga vælferð burturav.

FRÁ fyrndartíð vóru tað sokallaðir hvoðsprestar ella andaliga visir, sum settir vóru at halda skil á hesi javnvág. Seinni komu keisarar, kongar, pávar og annað gott fólk upp í leikin, og tess meira samfeløgini mentust tøkniliga og vinnuliga, fjølgaðist hópurin av hesum «skilhaldarum» til tað, vit nærum hava í dag við politiskum floksbyti, í onkrum føri lagað eftir verðsligum áhugamálum burturav, men annars umboðandi ymiskar fatanir av, hvussu vit frægast fáa foldarlívið frá hondini. Summi enn við eisini at liva eitt sindur fyrri øðrum, men alt fleiri við atliti til, hvussu livast kann frægast av øðrum.

TEIR, sum hjá okkum í dag skulu eittast at halda skil á, eru politikarar. Hildu teir skil sambært ynski teirra, teir umboða, var kanska ikki so illa statt. Men størsti trupulleikin seinastu ári hevur staðist av, at hesir meira enn áður hava álagt veljarum sínum, hvat hesir skulu halda og krevja – alt fyrri at hava eitthvørt at verða valdir upp á. Einki hevur verð ovboðið – sjálvt um tað so hevur verð talan um at tekja við glasi heilar býir úti í Guds friu náttúru, undir sjóvartunnlar síð um sjó um smalastru firðir landsins, yvirsjóvartunnlar, óneyðugar skúla- og aðrar skólar, so hevur tað verð gloymt.

OG innast inni er tað als ikki hetta, vit mest av øllum ynskja – og als ikki um ráðini eru ivasom. Vit ynskja politiskan og annan frið at virka eftir teimum treytum, givnar eru í tí landi, vit eru sett at liva. Gaman í er hetta í stóran mun tilfeingistreytað, og onkur góð hond kann meira enn so virka við til, at meira læst burturúr.

SPURNINGURIN er so bara «meira burtur úr fyrri hvønn», og hann tykjast ov fáir vinnulivsmenn eins og politikarar at hava greinað nóg gjølla. Og í størsta mun orsakað av einum ótálmaðum kravpolitikki, hvør til sitt øki – og ikki vegna veljararnar – heldur enn av skilgøðum metingum um, hvat ið mundi tæna samfelagnum og harvið veljarunum og eftirkomarum teirra best.

HEVDI talan verð um «lántar fjaðrar», kundi okkurt av hesum verð fyrgivið, men hetta snýr seg burt út um «stolnar fjaðrar» – stuldur og villoleiðing av hugskupsfólksins til bert at hugsa um sitt egna.

FLEIRI meiningar munnu ikki vera um, hvussu hetta so óneyðuga og ófriðarskapandi lag kann ávirka sjálvt tær stinnastu sálmar. Skilgøða fatanin av, hvussu best verður virkað til felags gagn kámost í

sama mun sum persónligi krav-hugburðurin veksur.

HARTIL má nú vera komið, at teir politikarar, sum eisini framyvir kunnu hugsast at grunda politiska starv teirra á hetta seinna – og ikki á landsins frama burturav, antin nú lova bót og betring, ella gevast við teirra mangan útarmandi og klandurselvandi politiska virksemi.

«LOVA bót og betring», siga vit, tí vit hóast stóru óneygd manna millum við politikarar okkara, kortini halda, at eisini onkur teirra millum man ynskja tað besta fyrri land og fólk, hvussu so nógv hann sjálvir í tí farna kundi vera merktur av lættvunnum atkvøðuloysum.

ØLL, sum vildu, fingi við páskunum eina nýggja byrjan. Henda skal eisini standa politikarum okkara í boði.

TREYTIIN fyrri, at tað skal vera teimum sjálvum til menniskjansligan- og landinum at frama er tó fyrst og fremst, at teir bera páskirnar við sær, viðurkenna tað farna eins og tað, ið á sinni gjørdi páskirnar neyðugar.

Tíðindini – tey eru í Tíðindablaðnum Sosialinum

Nú er ovboðið

UM somu tíð sum figgjarmálaráðharri okkara, sum eisini er formaður fólka-floksins eftir fundin við donsku stjórnina týsdagin segði við bæði danska og føroyska pressu, at hann var sera fegin um úrslitið av samráðingunum úttalar partamaður hansara Óli Breckmann sum fólkatingsmaður til somu donsku pressu og útrópar danir til ringastu imperialistar. Í samrøðu við danska sjónvarpið segði Breckmann m.a. at danir bera seg at sum ein hernaðarjunta í eini bananrepublikk.

VIT kenna søguna her heima, har tað vanliga hevur verð svarað: «at hatta er bara Óli» og nú hugsa helst mangir føroyingar, at orð Breckmanns í donsku fjølmiðlunum hava einki at siga, tí eingin tekur tey fyrri fult.

SPURNINGURIN er um Føroya fólk eiga at lata sær slík úttalislí og slíka framferð lynda longur. Fólkaflokkurin var so skjóttur at kalla inn til snarfund á hægsta stigi seinasta vikuskiftið, tá sjónvarpið bara leysatíðindi um framtíðina hjá flakavinnuni. Var tað ikki rætt um flokkurin nú stevni sínum egna á fund fyrri at fáa at vita, hvat meiningin er at lata fyrst ein landsstýrismann skýra danir imperialistar og seinni fólkatingsmannin skýra teir eina hernaðarjunta í Føroyum!

ALT bendir á, at ávísir fólkafloksmenn

vilja ikki vera í samgongu við javnaðarflokkinn longur, tí við hesum úttalislísum stinga teir ikki bert sín egna samráðingarmann í ryggin men eisini lógmann og tað sum verri er alt Føroya fólk, sum í lötuni vónar at fáa eina skipan við danir, sum kann tryggja okkum og eftirkomarum okkara eina framtíð í hesum landi.

HVAT billar Óli Breckmann sær inn! Alt meðan hansara egna partamenn og samgongufelagar royna at slætta sjógvin og royna at fáa eina avtalu við danir, sum ikki bert skal loysa núverandi trupulleikarnar hjá flakavirkini men móguliga eisini kann vera við til at fáa eina skipan við tí stóru uttanlandsskuldini, so fer okkara fólkatingsmaður í donsku pressuna og skýrir danir alt tað ringa, ið hugsast kann. Hvat halda tit tann vanliga danin hugsar. Hvør veit um hann dugir at skyna millum, hvat Óli Breckmann meinar og hvat vanligi føroyingurin hugsar. Hvønn móguleika hevur hann fyrri at resonera, at hatta er bara Óli!

NÚ er ovboðið. Leiðslan í fólkaflokkinum eiga at kalla inn til eykating og rudda upp hjá sær sjálvum. Tað kann ikki vera rætt, at um somu tíð sum flokkurin letur seg umboða av sínum formanni og figgjarmálaráðharri í sera álvarsligum samráðingum við Danmark, at floksfelagi hansara Óli Breckmann eftir fáum sekundum brýtur niður alt tað álit, sum vanligi danin enn hevur á føroyingum.

JAVNAÐARFLOKKURIN hevur landsfund eftir páskir. Hevur fólkaflokkurin til ta tíð ikki sett eitt nú Óla Breckmann upp á pláss, so eigur javnaðarflokkurin at gera tað. Flokkurin eigur lógmann og tað má vera hennara uppgáva at syrgja fyrri, at samgongan er intakt, ikki bert tá tað skulu 17 atkvøður til í tinginum, men so sanniliga eisini tá álvarsmál fyrri Føroyar verða viðgjørð á fólkatíngi og í donsku fjølmiðlunum. Marita lógmaður hevur skyldu til at krevja av fólkaflokkinum, at umboð tess ikki seta fót fyrri royndunum hjá landsstýrinum at finna fram til semjur við donsku stjórnina. Og tað er júst tað sum Óli Breckmann nú royndir, og hetta kann ikki góðtakast.

SO má samgonga vera samgonga. Hetta seinasta útspælið frá Óla Breckmann visir týðuliga, at hann er til ómetaligan skaða fyrri ikki bert landsstýrin men fyrri Føroyar og fyrri vanliga føroyingin. Hvat nyttu hava vit í at hava hann sum fólkatingsmann, tá høvudsuppgáva hansara er at seta kilar í millum føroyingar og danir!

EINGIN ivi er um, at hesin spurningurin fer at verða tikið upp á landsfundinum og tað eiga fólkafloksmenn at vita, at teir skulu ikki kenna seg so tryggir í hesi samgonguni, um hetta verður framhaldandi lagið. At summir teirra so eisini ynskja javnaðarflokkinn har piparið gror verður so teirra sök. Hvør sigur at nakar flokkur í Føroyum vil hava nakað at gera við ein fólkaflokk, sum ber seg

soleiðis at! So fólkafloksmenn eiga at hugsa seg fleiri ferðir um og ikki taka sum givið, at tit koma upp í eina komandi samgonga, um henda slitnar. Neyvan vilja sambandsmenn hava nakað sum helst við fólkaflokkinn at gera heldur, so tað er ikki so ringt at spáa, hvussu ein komandi samgonga um tvey ár ella áðrenn tað fer at siggja út.

JAVNAÐARFLOKKURIN hevur víst gott samgongustev og við hevur nýggi lógmaður eisini víst sera góð samráðingarevni, tá hugsað verður um, hvat kom burtur úr á fundinum í Keypmannahavn týsdagin. Eingin ivi er um, at ein av orsøkunum til at tað svartskygni, sum varð undan fundinum nú tykist vera koppa á til bjartskygni, stavar frá rólgu og siðiligu framferðini hjá lógmanni. Vit kunnu bert vóna, at hon fer at halda fram við hesi linju og ikki leypa framav soleiðis sum fleiri av hennara samgongufeløgum hava havt lyndi til. Nú siggja vit fram ímóti at fáa eitt gott og postivt orðaskifti undan fundinum sum verður við danir í mai